

конъ на обнова. За да стане вътрешна обнова въ човѣка, той трѣбва да бжде поставенъ на две противоположни състояния. Който изучава окултната наука, той трѣбва да знае този законъ. Всѣки день човѣкъ трѣбва да съ опрѣсняява, да се обновява. Ако не се обновява, той преждевременно ще остарѣе. Казвате за нѣкого, че е остарѣлъ. — Ела утре, ще ме видишъ. Преброй колко бръчки имамъ на лицето си. Отивашъ на другия день и виждашъ, че бръчкитѣ сж се намалили съ две по-малко. Значи, този човѣкъ се е подмладилъ съ десетъ градуса. Отивашъ на другия день, броишъ още две бръчки сж изгубени. На шестия день още две бръчки се загубватъ, на десетия — още две. Следъ десетъ години виждашъ на лицето на този човѣкъ само две бръчки. Като работи повече време, върху себе си, всички бръчки на лицето му ще се изгубятъ, и той ще стане съвършено младъ. Не е мжно да се подмлади човѣкъ. За подмладяването се изисква само едно „ху.“

Ще приведа примѣра за единъ младъ момъкъ грънчаръ. Този младъ момъкъ търсилъ нѣкакъвъ лесенъ занаятъ, да може въ скоро време да го изучи. Като търсилъ известно време такъвъ занаятъ, най-после се установилъ върху грънчарството. Отишълъ при единъ добъръ грънчаръ и останалъ да работи при него три години. Единъ день казалъ на господаря си: Азъ работихъ три години, научихъ занаята, искамъ да стана вече майсторъ. — Добре, свободенъ си. Слугата напусналъ господаря си и започналъ самостоятелна работа. Какво било осудването му, когато видѣлъ, че всичкитѣ му грънци се пукали. Върналъ се пакъ при господаря си и го запиталъ, защо грънцитѣ му се пукатъ. — Трѣбва да учишъ още три години да придобиешъ изкуството да не се пукатъ грънцитѣ. Младиятъ грънчаръ останалъ да работи при господаря си още три години и забелязалъ, че когато сждътъ билъ съвършено готовъ, господарьтъ му го изваждалъ отъ пещьта, духвалъ вътре, и той не се пукалъ. Тогава слугата си казалъ: Чудно нѣщо! За едно духане само, за едно „ху,“ азъ трѣбваше да чиракувамъ още три години. Значи, докато грънцитѣ сж горещи, ще духнешъ въ тѣхъ, за да не се пукатъ. Истинатъ ли веднѣжъ, и сто пжти да духашъ, тѣ все ще се пукатъ. На време ще туряшъ грънцитѣ въ пещьта, на време ще ги вадишъ, на време ще духашъ. Това „ху,“ което грънчарьтъ правилъ въ грънцитѣ, е думата, която стотникьтъ искалъ отъ Христа.

„Кажи само речъ, и отъ тази дума, която сега кажешъ,